

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
30. marts 2023

J nr. 2022-267

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 27. marts 2023 stillet mig følgende spørgsmål, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Egge Rasmussen (EL).

Spørgsmål 36

Vil ministeren uanset fortolkningen af EU-regler, jf. svar på L 37 – spørgsmål 9, redegøre for, hvilke fordele og ulemper der er i den danske elforsyning ved, at det kollektive elnets overgang til en elkundes interne elforbindelse, enten sker ved en ejendoms skel eller sker ved de enkelte bygninger, der er på ejendommen? Ministeren bedes opdele svaret i samfundsøkonomiske effekter og andre fordele og ulemper ved de to alternativer.

Svar

Indledningsvist skal jeg tydeliggøre, at når der er tale om én kunde, som i ovenstående spørgsmål, fremgår det af elforsyningslovens definition af en elkundes "forbrugssted", at der ikke skelnes ved hverken matrikelstel eller de enkelte bygninger, men at en elkundes forbrugssted både kan udgøres af ét samlet matrikelnummer eller sammenhængende bygninger fordelt på flere matrikelnumre med kun én forbruger af elektricitet (jf. ELF §5, nr. 17). Skillelinjen mellem det kollektive elforsyningsnet og en elkundes forbrugssted er således ikke defineret ved *enten* en matrikelgrænse *eller* de enkelte bygninger.

Jeg forstår derfor ovenstående spørgsmål som havende samme genstandsfelt som spm. 9, der beder om fordele og ulemper ved at en boligforening får mulighed for at forsyne sine beboere via sit eget net.

Udover at henvise til mit tidligere svar til spm 9, kan jeg uddybe følgende fordele og ulemper, der dog ikke nødvendigvis er udtømmende:

Når der er tale om flere elforbrugere, som fx beboere i en boligforening, vil transport af elektricitet på tværs af bygninger udgør distribution i henhold til elmarkedsdirektivet definition. Distribution er en aktivitet, der kræver bevilling, og er dermed en opgave for bevillingshaveren i området.

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Bevilling til at eje og drive distributionsnet medfører en række krav og forpligtelser, såsom fx krav til finansiel, teknisk og personel kapacitet, pligt til at give enhver adgang til sit distributionsnet på lige vilkår, nærmere organisationskrav, og forbrugerbeskyttelseskrav.

Det er flere samfundsmæssige fordele ved et kollektivt elforsyningsnet, der drives med bevilling med eneret indenfor et geografisk område. Herved undgås etablering af parallelle elnet og dermed unødigt netudbygning og netomkostninger. Tilgangen har gennem årene sikret udbredelse af elinfrastruktur til alle områder i Danmark – også der, hvor der ikke er et selskabsøkonomisk incitament til etablering af elnet.

Ulempen ved en kollektiv løsning, er først og fremmest privatøkonomisk og kan være, at det for den enkelte kan opleves som ufordelagtigt at bidrage til et fælles gode.

Hvis en boligforening gives bevilling til netvirksomhed vil de i lighed med andre bevillingshavende netvirksomheder skulle have priser og vilkår godkendt af Forsyningstilsynet, ligesom netvirksomheders indtægter er begrænset ved en indtægtsramme, der fastsættes årligt af Forsyningstilsynet. Kan der opnås effektiviseringer i driften af nettene omfattet af bevillingen, kan netvirksomheden beholde sådanne effektiviseringsgevinster inden for en 5-årig periode, reguleringsperioden. I overgangen til en ny reguleringsperiode deles effektiviseringsgevinsterne med elkunderne.

Selv med en bevilling ville boligforeningens elforbrugere desuden stadig skulle betale elafgift efter gældende regler i elafgiftsloven.

Jeg vil endvidere gøre opmærksom på, at der ikke er gennemført en ekspropriationsretlig analyse af eventuelle konsekvenser for de nuværende bevillingshaveres rettigheder ved at udstede nye bevillinger i eksisterende netselskabers geografiske områder.

Afslutningsvist vil jeg pege på forslaget om lokal kollektiv tarifering i L37, som en mere ligefrem løsning for boligforeninger. Med lokal kollektiv tarifering gives de kollektive netvirksomheder mulighed for at udvikle nye tarifmetoder, som fx en fælles tarifafregning af en lokal sammenslutning af netbrugere. Tarifmetoderne skal udarbejdes af Energinet og netvirksomhederne og godkendes af Forsyningstilsynet.

Med venlig hilsen

Lars Aagaard